

Sociaal beleid in Vlaanderen? Niet alleen woorden, maar ook daden! **(28.9.11)**

In zijn septemberverklaring voor het Vlaams Parlement legt minister-president Peeters veel nadruk op het sociale beleid. Voor het eerst sinds de start van deze Vlaamse regering is er voldoende budgettaire ruimte om nieuwe projecten in gang te zetten en een krachtig sociaal beleid te voeren. Het Vlaams ABVV, ACV en ACLVB verwelkomen de aandacht voor het sociale in de septemberverklaring, maar waarschuwen: de legislatuur is bijna halfweg. Het is nu tijd om de daad bij het woord te voeren. Euforie over het herstel van de economie is trouwens voorbarig, want te veel werkzoekenden op de Vlaamse arbeidsmarkt blijven nog in de kou staan. Aldus een persbericht van de 3 vakbonden.

De vakbonden verwachten ook dat deze regering begrotingsoverschotten opbouwt en zich niet tevreden stelt met een begroting in evenwicht. Financiële verantwoordelijkheid voor het Vlaams beleidsniveau moet ook betekenen dat Vlaanderen bijdraagt aan de federale begrotingssanering.

De Vlaamse regering maakt, dixit de septemberverklaring, “de onomwonden keuze voor een sociaal Vlaanderen”. Dat is een goede zaak, ware het niet dat er nog een verschil is tussen mooie intentieverklaringen en een beleid met duidelijke sociale resultaten. Een beoordeling van de Vlaamse begroting voor 2012 zal duidelijk maken in welke mate het deze regering ernst is met dat sociaal beleid.

In de afgelopen 2 jaren werd er zwaar bespaard. Werknemers en werkzoekenden voelden de ingrepen in arbeidsbemiddeling, opleiding en de afschaffing van de jobkorting aan den lijve. Vlaanderen is ook toe aan een inhaalbeweging voor investeringen in werkgelegenheid, armoedebestrijding, onderwijscapaciteit, kinderopvang, de bouw van scholen en sociale woningen.

We verwachten dat de Vlaamse regering toont dat de geleverde besparingsinspanningen niet voor niets geweest zijn. Werknemers en werkzoekenden moeten de vruchten kunnen plukken van de budgettaire marges die er zijn. We willen duidelijke sociale accenten in het beleid, met onder andere een akkoord over werkbaar werk, lerende en leefbare loopbanen, levenslang en levensbreed leren, investeringen in een personeelsbeleid gebaseerd op de loopbaan en de levensloop van de werknemers. We verwachten een sociaal beleid gericht op het versterken van de positie van mensen met een laag inkomen. Met heel concrete maatregelen onder meer op het vlak van energie, mobiliteit en fiscaliteit. Het systematisch toepassen van een armoedetoets moet integraal deel uitmaken van dit sociaal beleid.

ACV, Vlaams ABVV en ACLVB delen de euforie van deze regering over de economische toestand van Vlaanderen niet. “Kansengroepen moeten werk vinden”, zegt de septemberverklaring. Maar kansengroepen moeten ook werk krijgen. Het klopt dat de werkloosheid een jaar lang is gedaald. Maar niet voor iedereen. De groep van zeer langdurig werkzoekenden - langer dan 2 jaar werkloos - is het afgelopen jaar nog gegroeid. De werkloosheid daalt ook niet voor iedereen in dezelfde mate. Terwijl het aantal niet-werkende werkzoekenden in het algemeen met 7,7% daalde, verminderde het aantal allochtone werkzoekenden slechts met 1,8%. De werkloosheid bij 50-plussers daalde slechts met 2,2%. De heropleving van de economische conjunctuur leidt dus niet vanzelf tot meer kansen op werk voor allochtonen en 50-plussers. Investeringen in de opleiding en begeleiding van deze kansengroepen, gekoppeld aan harde engagementen van het bedrijfsleven om werkzoekenden uit de kansengroepen aan te werven, zijn meer dan ooit noodzakelijk. Dit moet een onderdeel vormen van het loopbaanakkoord.

De Vlaamse regering moet ook haar steentje bijdragen aan de saneringsinspanningen op het federale niveau. Tegen het advies van de Vlaamse sociale partners in zal de Vlaamse regering in de komende jaren begrotingen in evenwicht voorleggen. Terwijl Vlaanderen nood heeft aan een

structureel begrotingsbeleid, waarbij overschotten moeten worden opgebouwd. Meer dan 90% van de vergrijzingskosten, waaronder pensioenen en gezondheidszorg, worden gefinancierd door de federale overheid. De Vlamingen hebben er alle belang bij dat de federale overheid deze rekening kan blijven betalen. Eerder dan de federale regering de deur te wijzen, moet de Vlaamse regering de dialoog aangaan met de andere overheden in dit land over een billijke bijdrage in de sanering van de federale overheidsfinanciën, ieder naar eigen draagkracht.